met Donovan de afspraak dat hij in de Verenigde Staten een commissie zou vormen die nauw met de *OSS* zou gaan samenwerken; die afspraak bevestigde hij in een brief aan Donovan, verzonden op de dag waarop hij naar Londen terugkeerde, 16 februari '43, en in die brief deelde hij Donovan mee dat de commissie zou bestaan uit dr. Honig en Abdoelkadir die beiden op dat moment in de Verenigde Staten werkzaam waren, en uit een derde: '*the chief-member*' die eerst uit Londen moest overkomen, t.w. Warners, inmiddels tot reserve-kolonel benoemd.

Nog voordat deze in Amerika arriveerde, pleegden Honig en Abdoelkadir overleg met Hart, de voorzitter van de Commissie in de Verenigde Staten voor Nederlands-Indië, Suriname en Curaçao – het gevolg was dat zij gedrieën midden maart aan de *OSS* een '*Outline for project for secret intelligence work*' deden toekomen[1], waarin zij er op wezen dat de moeilijkste vraag was, hoe men Indonesiërs of donkere Indische Nederlanders kon vinden die tot geheime agenten konden worden opgeleid. Zij zagen zeven groepen waarin candidaten konden worden gezocht: de Indonesiërs en Indische Nederlanders die in militaire dienst waren, de Indonesiërs en Indische Nederlanders onder het koopvaardijpersoneel, de Indonesiërs, ca. vijfhonderd, die verspreid in de Verenigde Staten woonden, de Javaanse kolonisten in Suriname ('*mostly illiterate and will probably not prove to be a very prolific source*'), de Javaanse arbeiders in Frans-Nieuw-Caledonië, de Indonesische bedevaartgangers in Mekka en de Indonesische studenten aan de Islamietische universiteit te Cairo. Wat de eerste groep, de militairen, betrof berichtten zij aan de *OSS* dat Hart eind februari al op zoek was gegaan onder de in Guelph (Canada) verzamelde recruten voor de Irene-Brigade (hij had er één Indonesiër aangetroffen die hem geschikt leek, een Menadonees), dat Hart en Abdoelkadir spoedig een recruteringsbezoek zouden brengen aan de centra waar de leerlingen van de Indische vliegscholen werden opgeleid, dat Honig in april voor hetzelfde doel naar de Antillen en Suriname zou gaan en dat in een iets later stadium Abdoelkadir, conform een plan dat hij als eerste had ontwikkeld, op zoek zou gaan in Mekka en Cairo.

Op die reis van Abdoelkadir komen wij nog terug – wat de andere pogingen om candidaat-geheime agenten te vinden betreft, vermelden wij hier dat Hart en Abdoelkadir onder de leerlingen van de vliegscholen vijf Indonesiërs aantroffen die vervolgens in een opleidingskamp van de *OSS* aan een harde training werden onderworpen (dat waren de vijf op

[1] Exemplaar in ARA, Alg. Secr., Eerste Zending, XXIV, 20–1.